

ศักยภาพของมลพิชชาจากอุตสาหกรรมพอกหนังในประเทศไทย

นาย ปราณ บรรจงบุรี

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2536

ISBN 974-582-547-6

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

018832
๑๗๘๙๙๐๒๖

Potential of Pollution from Tanning Industry in Thailand

Mr. Pathan Banjongproo

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Engineering
Department of Environmental Engineering
Graduate School

1993

ISBN 974-582-547-6

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ศึกษาภาพของมลพิชจากอุตสาหกรรมฟอกหนังในประเทศไทย

โดย

นาย ปอราน บรรจงปฐ

ภาควิชา

วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

อาจารย์ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์ ดร. ธงชัย พรมสวัสดิ์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. ถาวร วัชราภิய)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สุรี ขาวເຊີຍ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ศาสตราจารย์ ดร. ธงชัย พรมสวัสดิ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ทวี จิตไมตรี)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. ประแสง มงคลศิริ)

พิมพ์ด้วยน้ำหมึกด้วยอิเล็กทรอนิกส์ภาษาไทยในกรอบสีเขียวเพียงแผ่นเดียว

ปชาน บรรจงปรุ : ศักยภาพของมลพิษจากอุตสาหกรรมฟอกหนังในประเทศไทย
(POTENTIAL OF POLLUTION FROM TANNING INDUSTRY IN THAILAND) อ.ที่ปรึกษา :
ศ.ดร.ธงชัย พรรดาสวัสดิ์, 185 หน้า. ISBN 974-582-547-6

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาและสำรวจแหล่งกำเนิด, ปริมาณ และลักษณะสมบัติของน้ำเสียจากอุตสาหกรรมฟอกหนังในประเทศไทย รวมทั้งหาค่าปริมาณสารที่ปล่อยออกมารอต่อห่วงน้ำหนักหนังดิน ตลอดจนประเมินปริมาณมลพิษทั้งหมดของอุตสาหกรรมฟอกหนังทั้งประเทศ โดยได้เลือกเข้าทำการศึกษาและสำรวจในโรงงาน 6 แห่ง (ใหญ่ 2, กลาง 2, เล็ก 2) มีกำลังผลิตคละลันกันระหว่าง 1.3-15.0 ตันหนังดินต่อวัน ห้องทดลองอยู่ในกลุ่มโรงงานฟอกหนัง กม.30 จังหวัดสมุทรปราการ ได้มีการวัดค่าตราไอลและเก็บตัวอย่างน้ำเสีย พร้อมทั้งบันทึกปริมาณหนังดินที่เข้าผลิตในโรงงานแต่ละแห่งเป็นเวลาอย่างน้อยหนึ่งสัปดาห์ ทำการ โรงงานที่ได้เข้าศึกษามีการฟอกหนังอยู่ 2 แบบ คือ แบบโครมและแบบฝาด พบร้า 5 ใน 6 โรงงานทำการฟอกโครม และหนังที่ฟอกร้อยละ 80 เป็นหนังกระเบื้อง ส่วนที่เหลือเป็นหนังโค การฟอกหนังดินให้เป็นหนังผลิททั้งสองแบบจำเป็นต้องมีกระบวนการทำให้หนังปราศจากไขมัน พังผืด และสิ่งสกปรกต่างๆ ผ่านการแล่ให้หนาเท่าที่ต้องการ ฟอกด้วยสารเคมี ย้อมสี ทำให้แห้งและตกแต่งก่อนจำหน่าย มลพิษสำคัญที่เกิดขึ้นคือ บีโอดี โครเมียม เอสเอส อีดีเอส และทีเคเอ็น

ผลการวิจัยทำให้ทราบว่า ปริมาณน้ำเสียที่โรงงานฟอกหนังถ่ายทิ้งเท่ากับ 28.6, 31 และ 12.5 ลูกบาศก์เมตรต่อหันดินที่เข้าผลิตหนึ่งตัน สำหรับโรงงานขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ ตามลำดับ ในน้ำเสียจำนวนดังกล่าวโดยเฉลี่ยมีปริมาณ บีโอดี 27.54 กิโลกรัม โครเมียม 1.41 กิโลกรัม เอสเอส 40.3 กิโลกรัม ทีดีเอส 218 กิโลกรัม และทีเคเอ็น 7.16 กิโลกรัม ต่อตันหนังดินตามลำดับ ห้องน้ำเสียของโรงงานขนาดใหญ่มีการใช้มากกว่าของขนาดเล็กและปริมาณน้ำเสียถ่ายทิ้งต่อหันดินจะมากกว่าในโรงงานขนาดใหญ่ รวมทั้งพบว่าในโรงงานขนาดใหญ่มีการใช้ที่สูงกว่าโรงงานขนาดกลางและเล็ก

การสำรวจยังชี้ให้เห็นว่า อุตสาหกรรมฟอกหนังของประเทศไทยในปัจจุบันมีการถ่ายทิ้งน้ำเสียต่อปีเท่ากับ 2.73 ล้านลูกบาศก์เมตร บีโอดี 4131 เมตริกตัน และโครเมียม 211.5 เมตริกตัน ปริมาณน้ำเสียที่ถ่ายทิ้งเทียบเท่ากับการใช้น้ำของประเทศไทยจำนวน 37,400 คน แต่มีการทิ้งมลพิษในรูปบีโอดีเท่ากับประชากรจำนวน 323,400 คน มูลค่าโครเมียมสูญเสียไปกับน้ำเสียในทุกปีมีค่า 29.7 ล้านบาท

ภาควิชาวิศวกรรมเคมีและเคมีอุตสาหกรรม
สาขาวิชาวิศวกรรมเคมีและเคมีอุตสาหกรรม
ปีการศึกษา 2535

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

C416949 : MAJOR ENVIRONMENTAL ENGINEERING

KEY WORD: TANNERY/ WASTE UNIT GENERATION/ WASTE VOLUME/ CHROMIUM/ POLLUTION

PATHAN BANJONGPROO : POTENTIAL OF POLLUTION FROM TANNING INDUSTRY IN THAILAND. THESIS ADVISOR : PROF. THONGCHAI PANSWAD, Ph.D. 185 pp. ISBN 974-582-547-6

This report was aimed to conclude the results obtained from both qualitative and quantitative wastewater survey in six of Thailand's tanning factories; two of them small sizes, two of medium and another two of large scale, with the tanning production of 1.3, 3.6 and 15 tons of raw hide, respectively. All of them were located at 30 Km mark on Sukumvit road, Samut Prakan Province. About seven working days were consecutively surveyed for each factory.

Five out of the six factories employed the chrome tanning process while the remaining one used vegetation tanning procedure. Eighty percent of raw hides were buffalo hides and the rest were cow skins. The tanning technology involved dehairing, cleaning, shaving, chemical tanning, dyeing, drying and finishing processes, resulting in discharged pollutants, namely, BOD, Chromium, SS, TDS and TKN.

The survey indicated that the volume of the wastewater disposed was 28.6, 31 and 12.5 m³ per ton of raw hide for small, medium and large-scaled factories, respectively. This corresponded to the average unit waste generation of 27.54 kg BOD, 1.41 Kg Cr, 40.3 Kg SS, 218 Kg TDS and 7.16 Kg TKN per ton of raw hides. It was also observed that for larger scale factory, the wastewater's unit volume generation was lower and the flowrate fluctuated less.

Moreover, it was calculated that tanning industry in Thailand discharged the wastewater with the total annual volume of 2.73 million m³ (or equivalent to 37,400 people), BOD load of 4,131 ton (or a population equivalence of 323,400) and chromium worth 29.7 million Baht.

ภาควิชา วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
สาขาวิชา วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
ปีการศึกษา 2525

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สาเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของ ศาสตราจารย์ ดร.

รองชัย พรรถสวัสดิ์ อ้าวารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการแนะแนวทาง ให้คำปรึกษาเพื่อแก้ไข
ปัญหา อนุเคราะห์เหล่งทุนวิจัยและตรวจต้นฉบับงานเขียนจนเสร็จสมบูรณ์ นอกจากนี้งานวิจัย
จะสาเร็จไม่ได้หากขาดการสนับสนุน จาก กรมโรงงานอุตสาหกรรม องค์กรความร่วมมือไทย-
เยอรมันและสมาคมอุตสาหกรรมพอกห้อง ซึ่งอนุเคราะห์สถานที่ ข้อมูลและทุนวิจัยแก่ผู้จัดทำตลอดมา
ขอบขอบคุณกรมโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้ให้ความรู้อย่างละเอียดในการพอกห้อง และทায์สุค

ขอบขอบพระคุณ บิดา มารดา และขอบคุณเพื่อนๆ ที่เป็นกำลังใจแก่ผู้เขียนเสมอ

ปран บรรจงปุรุ

ศูนย์วิทยบรหพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๕
กิตติกรรมประกาศ.....	๖
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 วัตถุประสงค์.....	3
1.2 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
บทที่ 2 ทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 กระบวนการพอกหนัง.....	5
2.1.1 กรรมวิธีก่อนการพอก.....	5
2.1.2 การพอก.....	6
2.1.3 การพอกซ้ำ การย้อมสีและให้น้ำมัน.....	11
2.2 ผลิตจากอุตสาหกรรมพอกหนัง.....	12
2.2.1 ลักษณะสมบัติน้ำเสีย.....	12
2.2.2 ผลสารต่อต้านหนังดีบ.....	17
2.2.3 การของเสียที่เป็นของแข็ง.....	21
2.3 การจัดการผลิตของอุตสาหกรรมพอกหนัง.....	22
2.3.1 การนำขั้นทางชีวะ.....	22
2.3.2 การนำกลับเครื่องเมี่ยม.....	24
2.3.3 การจัดการของเสีย.....	30
2.4 เครื่องเมี่ยม.....	33

บทที่ 3 วิธีการและขั้นตอนการวิจัย.....	46
3.1 วิธีการวัดปริมาณน้ำเสีย.....	46
3.1.1 น้ำเสียในร่างเปิด.....	46
3.1.2 น้ำเสียแต่ละขั้นตอนการผลิต.....	48
3.2 วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำเสีย.....	48
3.3 วิธีการวิเคราะห์ลักษณะสมบัติของน้ำเสีย.....	49
3.4 วิธีการวัดปริมาณหนังคิบที่เข้าหากาบรรลุแต่ละวัน.....	49
3.5 วิธีการคำนวณและวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
 บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	51
4.1 กระบวนการผลิตแต่ละโรงงาน.....	51
4.2 แหล่งกำเนิดของน้ำเสีย.....	62
4.3 ผลสำรวจแต่ละขั้นตอนการผลิตของโรงงานบุรากรักษ์.....	69
4.4 ผลพิชรวมจากโรงงานพอกหนังบุรากรักษ์.....	90
4.5 ผลพิชรวมจากโรงงานพอกหนังบางกอกแทนเนอร์ กรุ๊ป.....	116
4.6 ผลพิชรวมจากโรงงานพอกหนังชาญกิจ.....	125
4.7 ผลพิชรวมจากโรงงานพอกหนังไฟโรจน์.....	142
4.8 ผลพิชรวมจากโรงงานพอกหนังส้มศิลป์.....	151
4.9 ผลพิชรวมจากโรงงานพอกหนังไทยประดิษฐ์.....	159
4.10 วิเคราะห์เบรี่ยงเทียบโรงงานทั้ง 6 แห่ง.....	164
 บทที่ 5 สรุป.....	170
5.1 ปริมาณ ลักษณะสมบัติของน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดต่างๆ.....	170
5.2 ปริมาณผลสารต่อหน่วยน้ำหนักหนัง.....	172

5.2.1 น้ำเสียรวม.....	172
5.2.2 น้ำเสียแยกแต่ละขั้นตอนการผลิต.....	172
5.3 ผลพิชชาจากอุตสาหกรรมฟอกหัวงของประเทศไทย.....	175
 บรรณานุกรม	178
ภาคผนวก	183

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย